

6738

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

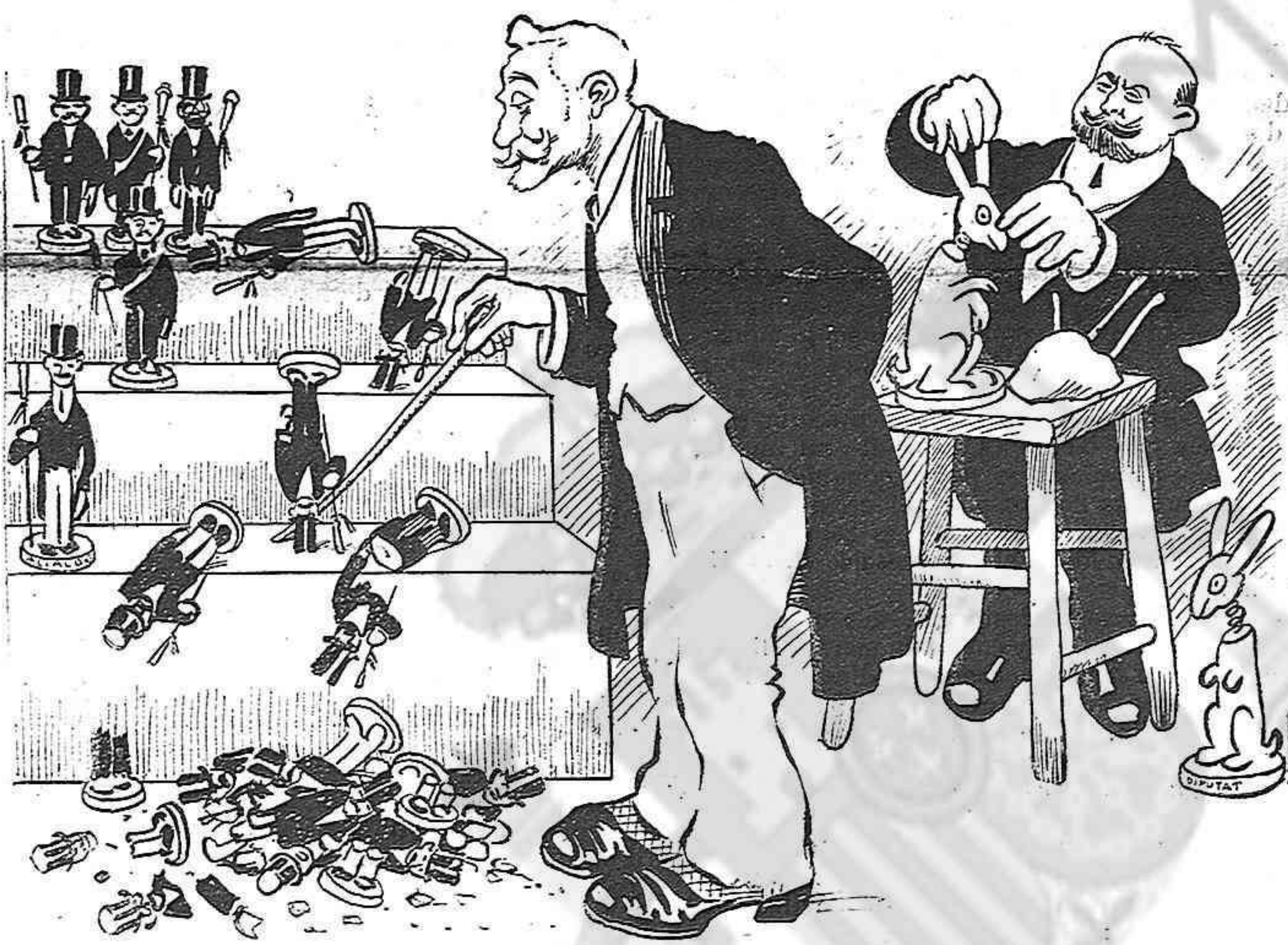
ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ. NÚM. 20, ROTIGA
BARCELONA

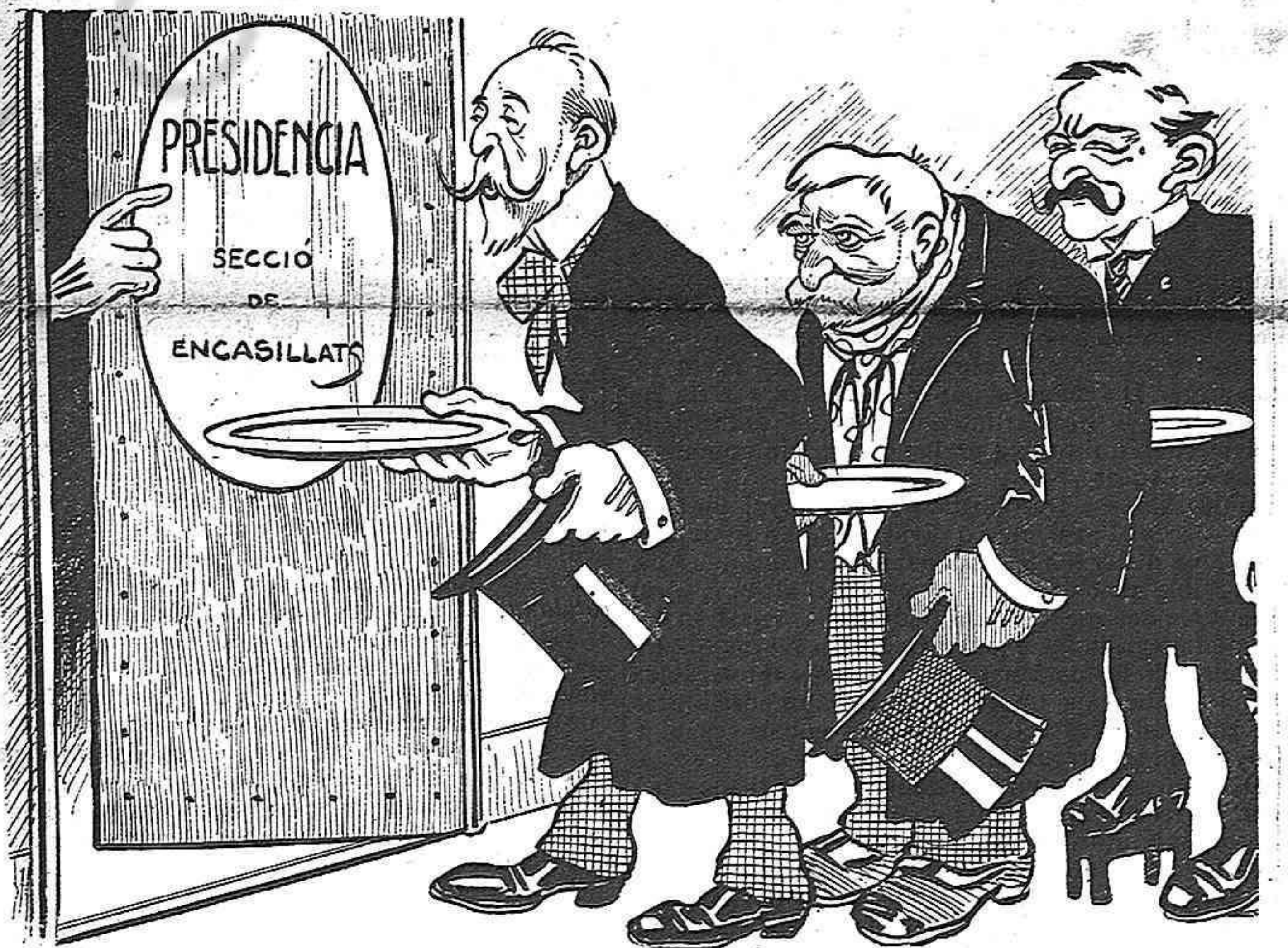
PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50. — EXTRANJER, 2'50.

PREPARATIUS ELECTORALS

Cada hù ho fá á la seva manera

Els mauristas.

Els liberals.

Els lerrouxistas.

La Solidaritat.

Vigilia de Pasqua

—¿Que no hi haurá mona aquest any per un servidor?
—Mona nó, però torna á passar el dia 21 del mes que vé, y 't daré un mico.

No val á dir cosas que no son.
«De l'un costat las oligarquías y de l'altre costat el poble que ansia redimirse.»
Y cenyintnos á la nostra ciutat: «De l'un costat el poble de Barcelona, y de l'altre costat en Lerroux.»

Se diu qu'en Maura ha escrit una carta als governadors de Barcelona y Tarragona, dihentlosi entre altres cosas:

«Que derrotin á n'en Sagnier, me doldrá molt. Que no surti elegit en Canals ho sentiré vivament. Pero ¡ay! si fracassa l'Alegret, me consideraré fracassat jo, y presentaré la dimissió. ¿Com ho faria pera governar sense ell? L'Alegret es l'alegría del Congrés, y sense alegría no hi ha vida.»

Els elements lerrouxistas han presentat candidat per Figueras al Sr. Jonama y Vergonyós, enfront del solidari Sr. Salvatella.

Sentim que'l Sr. Jonama's presti á n'aquesta combinació, que no pot donarli cap resultat satisfactori.

Perque hi entrarà Jonama Vergonyós y tal pot ser la derrota, que'n surti Jonama Avergonyit.

En Lerroux tractava de ficarse en la candidatura republicana de la circumscripció de Tarragona, pero es tal el disgust que's va promoure entre 'ls republicans, fins en els que son poch amichs de la Solidaritat, que no tingué més remey que renunciar á la seva empresa.

Devia comprendre que ab la derrota que sufrirá á Barcelona ja'n té prou, ¿per que anarne á buscar un'altra?

Deya un fidel devot:

—La religió es necessaria pera ben morir.
Réplica d'un explotador de las creencias:
—Jo més m'estimo utilisarla pera ben viure.

No's dirá qu'en Maura no pensi ab nosaltres. A cambi del gran regalo que li farém enviarti un abrumador contingent de diputats solidaris, ell ens envía la primera remesa de cédulas novas ab el recarrech del 100 per 100.

Encare humidas de la impremta han sigut remesas á Barcelona, primer que á cap altra ciutat d'Espanya. En materia de fernes afuixar la mosca 'ns otorga la preferencia.

Però vaji ab cuidado l'Amo Toni, que las moscas devagadas pican.

Catalunya está demostrant avuy que basta desvetillar al poble per acabar ab el caciquisme.

Acabat el caciquisme, acabadas las oligarquías. Y sense oligarquías, desapareix tot lo que serveix de destorp á la regeneració d'Espanya.

Catalunya, donchs, está realisant en aquests moments la més trascendental y positiva de las revolucions. Cada vot es un tiro ben aprofitat: fa blanch y no fa sanch.

Al efectuar-se'l traslago de la espasa de Sant Ignaci desde Betlém á la iglesia que 'ls Loyolas tenen al carrer de Casp, vaig recullir al vol el següent diálech:

—Ayay: ¿Sant Ignaci tenia una espasa? No ho sabia.

—¿Qué no veus que avants de ser jesuíta era militar?

—¿Y qué'n farán els seus deixebles y successors de aqueixa eyna? ¿Es ab un instrument de mort com se practica l'Evangeli?

—No ho sé; pero preguntals'ho á n'ells mateixos, y 't dirán el gran partit que treuhen, de las armas blancas, y especialment del sabre.

Té rahó El País: el separatisme no's troba á Catalunya. Ahont s'ha d'anar á buscar es en els Ports de mar, en el moment en que sarpan els grans barcos carregats d'emigrants Aquest es el verdader separatisme. No hi ha separació més trista que la dels braços útils que fugen de la mare patria, acossats per la fam.

Al partir días enrera un vapor del Port de Málaga, alguns d'aquells desesperats feyan cortes de manga á la terra que deixavan.

Y un altre, trayentse uns espartenyots y tirantlos á terra per la borda, exclamá:—Pa Maura!

Lo mateix que á n'en Maura els podia dedicar á n'en Morat ó qualsevol altre dels oligárquichs laborants del més horrible dels separatismes.

En un dels últims concells de ministres se vá acordar que todas las societats obreras abonin á l'Hisenda els dréts de timbre.

Aixís es com demostra'l govern conservador el seu carinyo al proletariat.

En materias de afuixar la mosca, tracta als obrers com á capitalistes. Y encare será capas de dir:—No podrán queixarse de que no 'ls hi tingui las més altas consideraciones.

Lo supérfluo toca de dret als que no't res.—Fontenelle.

Empaytat tot lo día pels acreedors, trobantse sense una pesseta, ni sabent ahont anarla á buscar, el pobre Pau, desideix suicidarse. Y com no té medis de comprar un ganivet, ni un revólver, ni una mala corda, de todas las morts possibles tria la més barata, la qu'está al alcans de todas las fortunatas.

Se tira de cap á mar.

Però no té temps de donar el cap-bussó, que ja un desconegut se precipita á l'aygua darrera d'ell y'l deixa á salvo sobre'l moll.

—Company - li díu—haureu de confessar que'm deveu la vida.

Y l'infelís Pau, estirantse 'ls cabells mullats, exclama:

—Malehit siga... ¡Un inglés més!

L'escena passa en una casa aristocrática.

Un criat se presenta á la Marquesa y li díu:

—Senyora, 'l cotxero ha caygut malalt.

—¿Qué té?

—Un atach de gota.

—¡Válgam Deu, á quin temps hem arribat; que ja fins els criats tenen las mateixas malalties que 'ls amos!

L'Elisaa, una dona prima, menuda y delicada s, ha casat ab un fabricant rich, ordinari, groixut y de molt pes.

—Sembla mentida—li díu una seva amiga—que t'hi tan fina t'hajas unit ab un home que sembla una bomba de aquellas que alean al torín.

L'Elisaa ab molta convicció:

—Pero es un home molt complascent. Podrá semblar un globo com tú díus; pero á las mevas mans es un globo dirigible.

A LO INSERTAT EN L'ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—Sim-pá-ti-ca.
2.ª MUDANSA.—Pan - Feu - Pou.
3.ª FUGA DE CONSONANTS.—Archs—Rech—Cid—Sol—Bruch.
4.ª TERS DE SILABAS.—GA MI SA MI QUE LA SA LA DA
5.ª CONVERSA.—Elda.
6.ª GEROGLIFICH.—Del ou val mes la clara que la closca.

Han endevinat totas ó part de las soluciones correspondents al número anterior, els caballers: Dos aficionats del Port de la Selva, Moka Soka y C.ª, Tres germanets (a) Els Trullassos, Quimet Pou, Dos parroquians de cal Esteve Barbé, Anicet Quer, Antón Quer y Rocalbas, Pepet de Poboleda, y R. A. (a) Pau de las calsas curtas.

XARADA

Dugas-inversa un Total instalat al camí-ral, vaig anarhi per Nadal per passá un rato; aquell día casualment hi assistia molta gent per contemplá 'l Naixement, qu'era molt maco.

M'assento, y al meu costat en Carlos de cal Rutllat trobo per casualitat y armem conversa.

—Noy, no'm pots venir mes bé; donchs te tinch de fe á sabé, qu' un tallé' establexo de sis quart-cinch seata;

ab aixó, á la téva tres ho deixó; ja sabs qu'en res hu-quart may lo que no es; per lo qu'espero, que serás parroquíu;

donchs á casa has de trobá' lo mes perfecte que's fá y no exagero.

—Molt bé díus; pró si no vinch no'n fassis cas, perque tinch á la cama dreta, un cinch y haig d'explicarte, que desd'ara t'asseguro que si d'aquest mal me curo vindré ab el fill de l'Arturo á visitarte...

Al dir aixó, un quart se sent com de piano, y al moment se comensa el «Naixement,» Ja ningú calla...

D'una hu tersa com tres quart blanca, se veuhen baixar els Reys, que van á adorar... Riu la canalla.

Passan camells y pastors. Un noy díu:—Tres-tres; hi ha un gos. Tothom parla. Un fins te tós.

Y jo 'm quint-quarta. Apareix el ruch y 'l bou al temps que'l mestre Maynou tot tocant lo tres... sis... nou la ciencia's gasta.

Tot d'un cop sense pensar la funció se va acabar.

Al punt me vaig aixecar y 'm despedeixo del amich y li vaig dí: —Me'n vaig de dret á dormi tant bon punt surti d'aquí; t'ho garanteixo.

La xarada es acabada y ab aixó, volgut lector, te demano per favor que'm dispensis si es pesada. Si un cop l'has endevinada m'envias la solució, pel meu Sant (si ets bon minyó) y per no darte més lata, te convido á xacolata, á melindros y ví bó.

COLL DE GLAU

A N A G R A M A

En Total es un subjecte que ademés d'esser formal, sol fer á voltas unas tot per cert, ab molta total.

TRES CALANDRIS DE MASNOU

MUDANSA

En Roch va comprá una tot á la total de Mollet pera quan sortís á tot, á cassa, ell y el baylet.

A. ROCA COLL

TARJETA

GIL ARANDA

SANS

Formar ab aquestas llettras el títul d'una sarsuela. CARARACH

CONVERSA

—Sabs qui s'ha suicidat, Minguet? —¿Qui, Lola? —El germá de la dida. —El mitjà? —No, home; ara mateix acabo de dirtho, y encare m'ho preguntas?

PEPET DE POBOLEDA

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6.—Nom d'home.
5 2 3 4 1.—Fruyta (plural).
5 2 3 2.—Nom d'home.
3 4 5.—Peix.
5 6.—Vejetal.
2.—Vocal.
2 1.—Signe aritmétich.
5 2 3.—
5 4 3 2.—Autoritat.
1 2 5 6 4.—Peix.
1 4 3 3 6 4.—Poble catalá.
5.—Consonant.
3 2.—Nota.
1 2 5.—Vejetal.
4 3 5 4.—Instrument musical.
5 4 3 6 1.—Ciutat.
5 4 1 1 4 3.—Verb.
1 2 3 4.—Eyna de fuster.
2 3 4.—Consonant.
1 2 3.—Vocal.
5 4.—Aliment.
4.—Vocal.

N. MUTSU-HITO

GEROGLIFICH

I
1904
:: I
T
CCC
LXV
D I I

MOKA SOKA Y C.ª

Caballers: Pere Xollat de Esparreguera, Dos aficionats del Port de la Selva, Feu pas á vuytanta homes, Antuana Quer, Un manyá de Mataró, Casi, net ó casi brut, Quimet Pou, Un cap de fusta, Un Cargol, Dos parroquians de cal Esteve Barbé, Un Flequeret, Pepet de Poboleda, Elisseeu Moreno, y Enrich Bonagarriga (a) Suat: Aquest any no hi ha mona.

Caballers: Moka Soka y C.ª, J. Rovira, Miguel Serrats y Camps, Benet Nadal, Lluís Llop, R. Porón, Tres calandris de Masnou, Anicet Quer, A. Sol del día, y Amadeu Nadal: Aquest any no hi ha mico.

Caballer: Jaume Quintana: El seu treball respira un laudable entusiasme, pero aixó no basta pera interessar al llegidor.—Pí: els seus dibuixos son encare d'aprenent, y d'aprenent desapplicat.—Joan Silvestre: Es de lo pitjoret que s'estila. Esmolí la llima, puleixi, refini y després... deixho corre, que Deu no'l crida per aquest camí.—Joseph Busquets Mercader (Dr. Sangredo): No senyor; ho sento, pero 'ls seus quatre versos no son del meu agrat.—Salvador Vidal: Si tenim temps y humor de retocarla una mica li buscarem espy quan hi hagi lloch Ah, y tantas mercés de part de'n Fra Noi.—Compte de la Verola: Dels pensaments que envia no'ns en agrada casi cap. L'únich que no careix de punta es aquell que díu: «Si avans d'enrahonar (ó escriure) ens ficessim en lo que aném á dir no'ns ficariam tan sovint de peus á la galleda.» Y aquest, com comprendrá, no l publicarem perque ja queda en llettras de motlo pera regositj de las generacions futuras.—E. Abras: Es á dir que son sis companys que s'han dedicat á fer cantarelas?... Y tots sis desputant per l'estil de vestir de las gargamella. —J. R. M., M. T., J. C., P. B., J. V., M. B. P., y M. F.: No'ns es possible insertar las cartas que 'ns envían, per diferents motius.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª